

HULDE AEN DE NAGEDACHTENIS VAN DEN DICHTER
JAKOB VAN MAERLANT.

Oprenging van een standbeeld te Damme en opening van eenen
letterstryd in Dicht en in Proza.

KONINGLYK BESLUIT.

LEOPOLD I, koning der Belgen,

Aen alle tegenwoordigen en toekomstigen, HEIL!

Willende door eene openbare betuiging hulde doen
aen de nagedachtenis van den dichter Jakob Van Maerlant
en een nieuw bewys geven van het belang dat Wy
in de vlaemsche letterkunde stellen;

Op voorstel van Onzen Minister van binnenlandsche
zaken,

HEBLEN WY BESLOTEN EN WY BESLUITEN:

Art. 1. Een gedenkteeken zal binnen de stad Damme,
met de medewerking van het Staatsbestuur, aen de
nagedachtenis van den dichter Jakob Van Maerlant,
worden opgericht.

Art. 2. Een letterstryd zal worden ingerigt voor het
opstel in vlaemsche taal van een werk in proza, dat
des dichters leven zal beschryven en zyne werken
ontleden, alsmede voor het opstel van een dichtstuk,
dat zyn genie zal verheerlyken.

De prys voor elken dezer beide wedstryden zal be-
staen in eenen gouden penning ter waarde van twee
honderd en in eene geldsom van duizend franken.

Art. 3. Onze Minister van binnenlandsche zaken
wordt gelast al de noodige maatregelen te nemen voor
de uitvoering van het tegenwoordige besluit.

Gegeven te Laeken, den 15 mei 1859.

Door den Koning: LEOPOLD.

De Minister van binnenlandsche zaken,

Ch. Rogier.

Ministerie van binnenlandsche zaken.

Onderschikkingen voor den letterstryd.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN,

Gezien het koninklyk besluit van 15 mei 1859,
waerby een letterstryd in dicht en proza, ter eere van
Jakob Van Maerlant wordt ingesteld;

Gezien de voorstellen door de afdeling der letteren
der Koninklyke Akademie gedaan, betreffende de orde-
lyke schikkingen dezes letterstryds, stelt de volgende
verordeningen vast:

Art. 1. In Van Maerlant's levensbeschryving zullen
de mededingers vooreerst de belgische afkomst of natio-
naliteit dezes dichters te onderzoeken en de waarde op
te wegen hebben der verschillende bewysgronden, tot
heden voor of tegen de nationaliteit aangevoerd.

Art. 2. Hun opstel zal eene nauwkeurige lyst bevat-
ten van al de aen Van Maerlant toegekende schriften,
zoowel van diegene, welke men verloren acht als van
die, welke nog bestaan. Na derzelver echtheid te hebben
bewezen, zullen de mededingers die schriften, welke zy
als wezentlyke voortbrengselen dezes schryvers zullen
beschouwen, elk volgens zynen aenzichtharigen schik-
ken en dezelve ontleden. Daarby zullen zy zorg dragen,
zoo veel mogelyk, den oerdmot te bepalen op welken Van
Maerlant dezelve heeft vervaerdigd.

Art. 3. By het waerden der verdiensten van Van
Maerlant, zal men hem als dichter, als geschiedschryver,

vinden om al deze mutelingen op te hangen, antwoordde
de baillieuw. Weet gy, Monseigneur, dat deze ellendige
schurken my hebben komen verzoeken van eener hunderd
weelgste aentelers Pieter de Coene los te laten? By St.
Georgius! als ik dezen heb in vryheid zal stellen, zal het
zyn als zyn hoofd op zyn lichaem niet meer zal staen.

Maer, hernam de graef, Livinus Walravens heeft
bedreigd hem te komen verlossen met zyne wevers waerven
hy de deken is.

Monseigneur, de schichten myner boogschutters zyn
zeer scherp, antwoordde Rogier d'Oultre met trotsheid,
en de byl der geregtisdieners is nooit beroest als zy moet
werken.

Op dezen stond kondigde men een gezantschap aen van
twaalf der aanzienlykste burgers van Gent, die, de ongeluk-
kige wending der zaken zionde, deze onderneming waegden
om tusschen Ludovicus Van Male en de Witte Kaproenen
aen de twee partijen gunstige bemiddelingen by te brengen.

De graef van Vlaenderen ontving hen met een gestoord
en versmadelend gelaet.

Jan Van den Sompele, die aen het hoofd der gezanten
was, sprak in dezer voege:

Monseigneur, onze tegenwoordigheid in deze plaets
doet u genoeg zien dat de gedachte van bevrediging ons
bestierd heeft. Zie, wy zyn hier oetmoedig voor uwe voeten
nedergesnel, opdat gy ons gunstig zoudt aenhooren.

Wat geven my deze uitwendige teekens van eerbied,
zegde de prins, als uw hart ontwerpen van opstand en
gevoelens van haet verbergt?

Gy vergist u over onze ware gevoelens, Monseigneur,
vervolgde de redenaar. Uwe goede lieden van Gent bemin-
nen en eeren u nog. De Gentenaers vragen slechts om de
wapens neder te leggen. Maer, Monseigneur, daertoe moet
gy hun waerborgen hanner onderwerping geven.

Onbeschofte! my voorwaerden opleggen, aen my
dien gy zoo diep beleedigd hebt!... Hebt gy myn gezag niet
vernietigd, myne aanbangers opgesloten, myne aanbangers

als wysgeer en als zedeleeraer te beschouwen hebben,
en men zal daerby trachten aen te duiden welken in-
vloed hy op zynen tyd en op de volgende eeuwen heeft
uitgeoefend.

Art. 4. De dichtstukken moeten te minste vier hon-
derd verzen bevatten.

Art. 5. De prys voor elk der vakken dezes wedstryds
bestaet in eenen gouden penning ter waarde van twee
honderd, en eene geldsom van duizend franken.

Art. 6. De mededingende stukken moeten vóór den
1^{en} juny 1860 in het ministerie van binnenlandsche
zaken worden besteld.

Art. 7. De beoordeeling der stukken zal voor beide
wedstryden aen een enkel jury, uit vyf leden bestaende,
worden opgedragen. Dit jury zal door het Staatsbestuur
worden benoemd en gekozen uit eene dubbeltallige
lyst, welke door de afdeling der letteren der Konink-
lyke Akademie zal worden ingediend.

De pryzyn zullen slechts met eene meerderheid van
vier stemmen kunnen toegewezen worden.

Art. 8. De leden van het jury zyn buiten den wed-
stryd gesloten.

Art. 9. In beide wedstryden zullen de pryzyn in hun
geheel en zonder verdeling worden toegewezen.

Art. 10. Geen opstel zal ten wedstryde aangenomen
worden indien hetzelfde niet ten volle afgewerkt en,
zonder nader overzicht, voor den afdruck bereid is.

Art. 11. De schryvers zullen hun werk niet onder-
teekenen. Zy zullen hetzelfde onderscheiden door eene
kenspreuk, welke zal herhaald worden op een verzegeld
briefje, dat hunnen naam en hun adres zal dienen te
bevatten.

Zullen buiten den wedstryd gesloten worden die
werken, welke na den gestelden tyd zullen toekomen
alsook diegene, wier opstellers zich op de eene of andere
wyze zullen laten kennen.

Brussel, 18 van oogstmaend 1859.

Ch. Rogier.

Gevechten in Nederland's Indiën.

In zyne zitting van den 20 dezer maend, heeft de
gemeente-raed zich bezig gehouden met de benoeming
van eenen professor by het stadskollegie, in vervanging
van M. den abt Vandenberck, overleden. Onze achtbare
stadsgenoot, M. J. Vondenbusch, is met eenparige stem-
men voorgedragen geworden.

Ter gelegenheid der september-feesten zal de muziek-
societeit morgen om 3 uren 's namiddags, verscheidene
muziekstukken uitvoeren op den kiosque der groote
markt.

Gevechten in Nederland's Indiën.

In juny laetstleden is een kommissaris, met troepen naar
Banjermassing en andere streken vertrokken, alwaar op-
roer uitgebroken was. Op dien togt zyn de grootten van
Banjermassing by den hollandschen kommissaris gekomen
om zich te onderwerpen en te bewyzen, dat zy niet instem-
den met helgeen er was voorgevallen.

Den 17 juny kwamen de prinsen van het land byeen in
het residentie-huis en het werd hun geboden zich anders
te wapenen dan met de gewoone kris of klewang. Dit ver-
bod werd door twee voorname hoofdaenleiders overschre-
den en beiden werden in hechtenis genomen.

De hoofdpriesters zelve hebben de hadjis aengeduid,

opgesloten, myne schoone verblyfplaets van Wondelghem
in brand gestoken.

Monseigneur, dit alles kan hersteld worden, ant-
woordde statiglyk den wyzen van den Sompele. Gy hebt
onze voorregten geschonden. De belasting op de schippers
is onwettig, zy ruineert eene van de rykste nyverheden
onzer stad. Wy onttrekken u uit gierigheid uwe inkomsten
en belastingen, zegt gy; wy weigeren u de sommen welke
gy vereischt! Maer, Monseigneur, als de ambachten zullen
zien dat uwe noodwendigheden waerachtig zyn, zy zullen
de eersten wezen om u belastingen aen te bieden.

Is het aen u van myne uitgaven voor te schryven?

Ja, vermits wy het zyn die betalen.

Gy zyt zot of wel stout, riep de graef uit verwonderd
over de onbeschoortheid van dit kortbondige antwoord.

Ho! verzaek, bidden wy u, aen deze belasting, ver-
volgde oetmoediger het opperhoofd van het geutsche ge-
zantschap. Laet de schippers vrylyk varen. Herroep de
vergunning welke gy aen de Bruggelingen verleent hebt;

beveel dat de door uwe lieden aengehouden burgers in
vryheid gesteld worden, en alsdan zullen deze treurige
oneenigheden tusschen u en het volk eindigen, Monseigneur;
gy zult weder het voorwerp onzer liefde worden. Keer
vooral in onze goede stad terug, Monseigneur, houd meer-
maels uw verblyf te Gent, om oertuigt te zyn van den
geest van dit volk dat men u zonder ophouden onder de
hatelyste kleuren tracht af te schilderen, keer in het mid-
den onzer nyverzuchtige bevolking weder...

Zekerlyk opdat uwe Witte Kaproenen my zouden
vastgrypen, naar de gevangenis sleuren, my misschien
dooden, antwoordde Ludovicus met eene koelmoedige spot-
terny.

Monseigneur, hernam van den Sompele, eene dier-
gelyke gedachte is eeh boon voor ons. De Witte Kaproenen
hebben zich als de verdedigers gesteld van onze te dikwyls
geschondene vryheden. Wel nu, Monseigneur, zeg ons, zyn
Witte Kaproenen zoo veel niet waard als scharlaken

(Wordt vervolgd.)

welke de moordery hadden gepredikt, en de prinsen heb-
ben gevraagd dat een ander sultan den troon zou beklim-
men dan Tamjid-Allah. Deze heeft dan ook afstand gedaen
en bevindt zich nu te Batavia.

Te Soengirasa hebben de hollandsche troepen tegenstand
gevonden, en de oprooelingen verslagen. Te Penzarou is
de verdediging roemvol geweest; door 40 soldaten, 400
kettlinggaers en 200 pandelingen werd eene peliasde-
ring, gedurende den oproer gemaakt, en afgesneden van
alle betrekking met de andere troepen, roemvol verdedigd.

De groote dryer in den oproer, was op het hooren dat
men hem ging arresteren, gevlugt onder voorwendsel dat
hy zyne moeder ging opzoeken, die naar de wildernis ge-
gaan was.

Te Tjempaka werden de oprooelingen verslagen en lie-
ten 50 dooden en gekwetsten op het slagveld.

Te Martapoera werd de legerplaets der Hollanders over-
rompeld, de schildwachters waren al vermoord en de in-
landers reeds in het bivak gedrongen, toen de troepen het
gewaer werden. Deze liepen te wapen en vielen aen; de
oprooelingen vochten hevig en kwamen al dansende tegen
de bajonnetten in. Het goed geweevaer en de kartesen
dreven hen echter terug; tien lieden bleven op het slagveld;
al de overige lier, en de gekwetsten voerden de oproe-
lingen meê.

Twee turksche priesters, die eene groote rol in den op-
roer gespeeld hadden, waren onder de dooden. De Euro-
peanen en inlandsche soldaten hadden tien dooden en
gekwetsten.

Te Poeloe-Pelah hebben de rooversprauwen de stoom-
boot Tjipannas aengerand; de Montrado kwam dit laatste
schip ter hulp. Den volgenden dag werden de prauwen
geuomen en de versterkingen vernield waer: 35 dooden
en 45 gekwetsten gevonden werden.

Op Borneo leden de troepen aen den aenhoudenden
regen den dikken mist en de ziekte.

De sultan van Banjermassing die naar Batavia vertrok,
op het stoomschip Ardjoeno, had onder andere by zich
zyne kinderen, 9 leden zyner familie, 22 vrouwen uit
zyen harem en 17 volgelingen en bedienden.

Men ziet dat de Nederlanders de moordery van Banjer-
massing, tot nu toe, met voordeel bestraffen.

Moord te Antwerpen.

Men leest in het Handelsblad van 13 september:
Dezen morgen heeft er te Antwerpen eene pooging tot
moord plaets gehad; ziehier de omstandigheden welke wy
opzigten dit geval verneemen:

Gisteren avond had een muzikant, genaemd Karel
De Kinder, behoortig van Sint-Nicolaas, in eene der her-
bergen van de 5^e wyk, op een bal gespeeld.

Dezen morgen kwam de man in zyne woning aen.
De twist tusschen hem en zyne vrouw ontstond welhaest;
doch dit schynt voor de geburen juist geen nieuws te zyn
geveest dewyl er meer dan eens betreuwerswaardige hu-
selyke tooneelen plaets hadden.

De Kinder vervolgde dezen keer zyne vrouw met een
tafelmes; doch zy ontkwam het en dacht nu van den
balladigen ontslagen te zyn. Ten 9 uren kwam de man
echter in huis terug, en zyne kwaedheid was op verre na
nog niet gestild.

De vrouw weigerde hem den toegang tot het huis; met
geweld droeg hy binuen en nu zag de vrouw dat hy
gewapend was met een tweeloopig pistool. Eenklaps legt
hy aen en het schot ging af; gelukkig stond de vrouw met
den rug na hem gekoerd en zy kreeg den habel, waermede
het wapen geladen was, in den regter arm.

De vrouw begon erbarmelyk te kermen; De Kinder was
daardoor geweldig ontsteld, nam de vlugt, en wierp het
pistool weg. Juist waren er op de hoogte van den berg
enige kinderen aen het spelen, zonder acht te geven op
het gevaer waer in zy verkeerden, want toen het wapen de
kasseny raakte ging het af, en eenige korrels habel troffen
den 14jarigen Joseph Mansener boven het regter oog,
doorboorden het hoofd en kwamen boven uit.

Seffens kwamen eenige vrouwen toegesnel, om het
bloed dat uit de oogen stroomde, te stelpen.

De genaemde Barré, die pas eenige dagen geleden het
gasthuis verlaten heeft, waer hy genezen werd van eene
hem toegebragte wonde, kwam er juist voorby toen het
schot afging en een deel er van ging door de pyen zyner
broek. Gelukkiglyk werd hy niet gekwetst.

Midderwyl werd De Kinder achtervolgd langs de Spruit-
straat, in de herberg de Ster.

Ingesloten door burgers, kon hy de herberg niet verlaten
hoewel hy meer dan eens poogde te ontvlugten: ja, ik heb
het gedaan; maer naar het kind heb ik niet geschoten;
ik heb het pistool weg geworpen. Later droeg hy aen dat
men hem zou laten gaan, zeggende: ik ben al ongelukkiglyk
genoeg, sta my liever onbegrijpelyklyk den kop of.

Ondertusschen was men de politie gaen verwittigen, en
korts nadien kwam de adjunct Van Cotteem ter plaets ver-
gezeld van eenige pompiers. De Kinder werd aengehouden.

De vrouw heeft geen wonden in den regter arm, allen
op korten afstand van elkander.

De Kinder heeft beklend, het wapen waermede hy op het
leven zyner vrouw aenlegde, gekocht te hebben.

Men schryft uit Kortryk, 9 september:

Een hotelhouder van Kortryk had een jongen van 17
jaren met 5000 fr. goudgeld by eenen oliekoopman gezon-
den, om 5 bankbiljetten van 1000 fr. in plaets te vragen.
Nadat de jongeling nog eene boodschap in het buureau van
den vervoerdienst van Van Gend, hotel het Dambard, ge-
daen had, kwam hy 't huis, maer hy had zyne banknoten
verloren. Gelukkiglyk heeft men de biljetten terug gevon-
den by het drukjarig kind uit de hotel het Dambard, 't welk
reeds een biljet in elf stukken had gesneden en de vier
andere by zyn speelgoed had gelegd om er ook de beelde-
kens uit te snyden.

Men schryft uit Kortryk, 9 september:

Een hotelhouder van Kortryk had een jongen van 17
jaren met 5000 fr. goudgeld by eenen oliekoopman gezon-
den, om 5 bankbiljetten van 1000 fr. in plaets te vragen.
Nadat de jongeling nog eene boodschap in het buureau van
den vervoerdienst van Van Gend, hotel het Dambard, ge-
daen had, kwam hy 't huis, maer hy had zyne banknoten
verloren. Gelukkiglyk heeft men de biljetten terug gevon-
den by het drukjarig kind uit de hotel het Dambard, 't welk
reeds een biljet in elf stukken had gesneden en de vier
andere by zyn speelgoed had gelegd om er ook de beelde-
kens uit te snyden.

Men schryft uit Kortryk, 9 september:

Een hotelhouder van Kortryk had een jongen van 17
jaren met 5000 fr. goudgeld by eenen oliekoopman gezon-
den, om 5 bankbiljetten van 1000 fr. in plaets te vragen.
Nadat de jongeling nog eene boodschap in het buureau van
den vervoerdienst van Van Gend, hotel het Dambard, ge-
daen had, kwam hy 't huis, maer hy had zyne banknoten
verloren. Gelukkiglyk heeft men de biljetten terug gevon-
den by het drukjarig kind uit de hotel het Dambard, 't welk
reeds een biljet in elf stukken had gesneden en de vier
andere by zyn speelgoed had gelegd om er ook de beelde-
kens uit te snyden.

(Wordt vervolgd.)

Zy gaet dus, zonder eenig het minste wantrouwen, den
zonnenscherm der zoo gezegde tant halen. Het paviljoen
was nog al ver van daer. Wanneer zy echter terug kwam,
zag zy noch dame noch kind meer.

De arme voedster was zoodanig ontroerd, dat zy begon
te weenen en den schrik verhaelde waer in zy kwam te
vallen; doch na lang en vruchteloos zoeken moest zy zich
eindelyk gelaten zonder kind naar het huis hares meesters
terug te keeren en hun het schrikkelike nieuws aen te
kondigen.

De politie heeft onmiddelyk de vlytigste navorschingen
begonnen. De telegraef heeft er aanstonds de tyding van
overgebracht naar al de statien der spoorwegen. Tot hiertoe
is het kind nog niet weer gevonden. Onnoodig de droef-
heid der ouders te beschryven.

De dagbladen kondigen wégens deze misdaed den vol-
genden brief af:

« Parys, 18 september 1859.

« M. de opsteller, myn zoon van twee maanden oud, is
den 16 dezer maend in den hof der Tuileriën, rond 1 1/2
ure, geroofd geworden; ik verzoek u by dezen dat gy
zoudt gelieven my in deze omstandigheid ter hulp te
komen, door de volgende nota af te kondigen:

« Ik beloof 10,000 fr. belooning aen dengene die my
myn kind in goeden staet zal terug brengen in myne wo-
ning, Jacobstraat, 50, te Parys.

« Aenveerd, enz. » (Geteekend E. Hua.)

« Byvoegelyke regter by de regtbank van 1^e uenleg. »

De festival die verleden maendag te Hasselt plaets
gehad heeft, is zeer lusterryk geweest. De talryke muziek
societeit van Maestricht heeft zich vooral onderscheiden
onder de societeiten der steden. Voor wat betreft de har-
monien der dorpen, verdient die van Millen eene byzon-
dere melding, zoowel voor wat de keus der stukken
betreft als onder het opzigt der goede uitvoering welke
zy onder de directie van M^r. Grégoire heeft doen
bewonderen.

Moord te Antwerpen.

Men leest in het Handelsblad van 13 september:
Dezen morgen heeft er te Antwerpen eene pooging tot
moord plaets gehad; ziehier de omstandigheden welke wy
opzigten dit geval verneemen:

Gisteren avond had een muzikant, genaemd Karel
De Kinder, behoortig van Sint-Nicolaas, in eene der her-
bergen van de 5^e wyk, op een bal gespeeld.

Dezen morgen kwam de man in zyne woning aen.
De twist tusschen hem en zyne vrouw ontstond welhaest;
doch dit schynt voor de geburen juist geen nieuws te zyn
geveest dewyl er meer dan eens betreuwerswaardige hu-
selyke tooneelen plaets hadden.

De Kinder vervolgde dezen keer zyne vrouw met een
tafelmes; doch zy ontkwam het en dacht nu van den
balladigen ontslagen te zyn. Ten 9 uren kwam de man
echter in huis terug, en zyne kwaedheid was op verre na
nog niet gestild.

De vrouw weigerde hem den toegang tot het huis; met
geweld droeg hy binuen en nu zag de vrouw dat hy
gewapend was met een tweeloopig pistool. Eenklaps legt
hy aen en het schot ging af; gelukkig stond de vrouw met
den rug na hem gekoerd en zy kreeg den habel, waermede
het wapen geladen was, in den regter arm.

De vrouw begon erbarmelyk te kermen; De Kinder was
daardoor geweldig ontsteld, nam de vlugt, en wierp het
pistool weg. Juist waren er op de hoogte van den berg
enige kinderen aen het spelen, zonder acht te geven op
het gevaer waer in zy verkeerden, want toen het wapen de
kasseny raakte ging het af, en eenige korrels habel troffen
den 14jarigen Joseph Mansener boven het regter oog,
doorboorden het hoofd en kwamen boven uit.

Seffens kwamen eenige vrouwen toegesnel, om het
bloed dat uit de oogen stroomde, te stelpen.

De genaemde Barré, die pas eenige dagen geleden het
gasthuis verlaten heeft, waer hy genezen werd van eene
hem toegebragte wonde, kwam er juist voorby toen het
schot afging en een deel er van ging door de pyen zyner
broek. Gelukkiglyk werd hy niet gekwetst.

Midderwyl werd De Kinder achtervolgd langs de Spruit-
straat, in de herberg de Ster.

Ingesloten door burgers, kon hy de herberg niet verlaten
hoewel hy meer dan eens poogde te ontvlugten: ja, ik heb
het gedaan; maer naar het kind heb ik niet geschoten;
ik heb het pistool weg geworpen. Later droeg hy aen dat
men hem zou laten gaan, zeggende: ik ben al ongelukkiglyk
genoeg, sta my liever onbegrijpelyklyk den kop of.

Ondertusschen was men de politie gaen verwittigen, en
korts nadien kwam de adjunct Van Cotteem ter plaets ver-
gezeld van eenige pompiers. De Kinder werd aengehouden.

De vrouw heeft geen wonden in den regter arm, allen
op korten afstand van elkander.

De Kinder heeft beklend, het wapen waermede hy op het
leven zyner vrouw aenlegde, gekocht te hebben.

Men schryft uit Kortryk, 9 september:

Een hotelhouder van Kortryk had een jongen van 17
jaren met 5000 fr. goudgeld by eenen oliekoopman gezon-
den, om 5 bankbiljetten van 1000 fr. in plaets te vragen.
Nadat de jongeling nog eene boodschap in het buureau van
den vervoerdienst van Van Gend, hotel het Dambard, ge-
daen had, kwam hy 't huis, maer hy had zyne banknoten
verloren. Gelukkiglyk heeft men de biljetten terug gevon-
den by het drukjarig kind uit de hotel het Dambard, 't welk
reeds een biljet in elf stukken had gesneden en de vier
andere by zyn speelgoed had gelegd om er ook de beelde-
kens uit te snyden.

Men schryft uit Kortryk, 9 september:

Een hotelhouder van Kortryk had een jongen van 17
jaren met 5000 fr. goudgeld by eenen oliekoopman gezon-
den, om 5 bankbiljetten van 1000 fr. in plaets te vragen.
Nadat de jongeling nog eene boodschap in het buureau van
den vervoerdienst van Van Gend, hotel het Dambard, ge-
daen had, kwam hy 't huis, maer hy had zyne banknoten
verloren. Gelukkiglyk heeft men de biljetten terug gevon-
den by het drukjarig kind uit de hotel het Dambard, 't welk
reeds een biljet in elf stukken had gesneden en de vier
andere by zyn speelgoed had gelegd om er ook de beelde-
kens uit te snyden.

Men schryft uit Kortryk, 9 september:

Een hotelhouder van Kortryk had een jongen van 17
jaren met 5000 fr. goudgeld by eenen oliekoopman gezon-
den, om 5 bankbiljetten van 1000 fr. in plaets te vragen.
Nadat de jongeling nog eene boodschap in het buureau van
den vervoerdienst van Van Gend, hotel het Dambard, ge-
daen had, kwam hy 't huis, maer hy had zyne banknoten
verloren. Gelukkiglyk heeft men de biljetten terug gevon-
den by het drukjarig kind uit de hotel het Dambard, 't welk
reeds een biljet in elf stukken had gesneden en de vier
andere by zyn speelgoed had gelegd om er ook de beelde-
kens uit te snyden.

(Wordt vervolgd.)

— Zekere Sophie-Theresa Neirinxck, eene ryke pachter-
resse buiten Gent, had eene talryke kudde schapen, welke
allen met de letters S. T. N. gemerkt waren.

Zekere Waerjenbergh ontmoette op eenen avond een
dier schapen, dat verdoold was. Hy nam het en ging het
op de markt verkoopen. Maer de zaak kwam uit en de
schapendief werd voor de regtbank gebracht.

« Zyt gy geleerd? vroeg den president aen den beschul-
digden.

« — Ja, mynheer de president.

« — Dan kont gy wel zien, dat het schape aen Sophi-
Theresa Neirinxck toebehoorde, dewyl er de letters S. T. N.
opgemerkt waren.

« — Wel mynheer, antwoordde de boer, daer het beesje
verdoold liep en van niemand aengetrokken wierd, heb ik
de letters anders uitgeleed. Ik heb gemeend dat S. T. N.
wiide zeggen: *Schape te nemen*.

De tribunaal wilde echter die uitlegging niet aennemen
en veroordeelde Waerjenbergh tot dry maanden gevang.

— Een biñhouder te Downfield heeft de uitwerking
van chloroform op de biñ heproeft, ten einde den honig
te kunnen uittemen, zonder de insekten te dooden. Hy
sloot den ingang van den korf, bedekte dien met een kleed,
ten einde het licht zooveel mogelyk uit te sluiten en blies
toen chloroform in den korf. Toen hy zag dat de biñ in
slaep waren gevallen, viel het hem niet moeielyk ze in
eene anderen korf te verplaatsen, zonder haer enig letsel
toe te brengen. Den volgen morgen waren allen weder
ontwaekt en gonsden rond den korf, alsof er niets met
haer gebeurd ware!

— Men meldt uit Odessa, 1 september:

Ten gevolge